

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 ft., félévre 5 ft. negyedévre 3 ft. 60 kr., egy hétre 1 ft.
Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:
Rudnyánszky Gyula.
Kiadó tulajdonos:
Kutasi Imre.

Szerkesztőség: Nagy-Hatvan-utca 1564. sz. Dr. Dusóczy ház
Kiadóhivatal: Nagytemplom-tér, 318. sz. Sz. Nagy Károly ház
Hirdetések a legmérsékeltébb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Uj előfizetők a megrendelés napjától kezdve a lapot október egyig ingyen kapják.

A hazafias oláh diákok.

Debreczen, szept. 14.

(k.—e.) Helyes és okos lecke az, melyet a kolozsvári egyetem oláh ifjúsága a „Replica“ irónak ad egy, a napokban megjelent tiltakozásban. Ebben az iratban a román ifjúság határozottan tiltakozik az ellen, hogy ama hirhedt Replica az ő nevükben is írottak tekintessék. Nyíltan kimondják, hogy nekik ennek a megírásában és közzétételében semmi részük; azok tehát, a kik e szennyes iratot szövegezték és közreadták, csúfosan visszaéltek a kolozsvári egyetem román ifjúságának nevével.

A tiltakozásban igen helyesen mutatnak rá azokra az üzelmekre, melyeket a hazai oláh ifjúság rovására olyan elemek folytatnak, amelyeknek egyáltalán semmi jogczimük arra, hogy a hazai oláh ifjúság nevében nyilatkozzanak.

Kitűnik ebből a tiltakozásból továbbá az is, hogy kik és mikép tolják fel magukat a hazai oláh ifjúság szószólóivá és egyben mikép hoznak szégyent nemcsak erre az ifjúságra, hanem magára az ügyre is, melynek védőivé tolták fel magukat. Nyílt őszinteséggel s érthető sértődöttséggel rántják le a leplet a replica írói akbűnös üzelméről s azt egyenesen széllhámoságnak mondják.

Mi is annak tartottuk s csak örvendünk, ha látjuk, hogy maga az oláh ifju-

ság is ennek minősíti a nevükben idegen és illetéktelen egyének által világgá bocsátott hazug rágalmakat tartalmazó szennyiratot. Nem tulajdonítunk a hasonfajta szellemi termékeknek sem belső értéket, sem valamelyes politikai jelentőséget, ennek daczára azonban nem tartjuk fölöslegesnek az oláh ifjúság, mint arra legilletékesebb, fölemeli tiltakozó szavát ama merénylet és széllhámoskodás ellen, melyet avatatlán egyének az ő nevükben is folytatnak.

Csakugyan elérkezett az ideje annak, hogy valahára a világ is meglátta: minő forrásból ered ez a törekvés, melynek czélja az, hogy izgalmakat keltsen és a jogrend fölzavarását előidézze. Hadd lássa a világ, hogy a hazai oláhság nagy sérelmeiről és elnyomatásáról éppen csak azok beszélnek, a kik a viszonyokat nem ismerik s a kik sem a magyar állam jogintézményeivel, sem a társadalmi helyzettel egyáltalán nincsenek s nem is lehetnek tisztában s a kiknek nem lehet egyéb czéljuk, mint magukat az elnyomottak védőinek feltölva s szereplési viszketegtől elkapatva, emlegetés tárgyává tenni.

Ez a tiltakozás nem volt fölösleges munka; szükségesnek is tartjuk abból a czélból, hogy valahára a külvilág is tudomást vegyen róla, hogy voltaképp kiktől ered az a hadjárat és minő fegyverekkel folytatják a küzdelmet azok a szédelgők, a kik csak felforgatásra törekszenek s a kik abba a hiedelembe éltek bele magu-

kat, hogy a nemzetiségi kérdés Magyarországon csak az oláh sérelmekkel üzérkedő emberek képesek, még pedig szennyiratokkal, megoldani.

Ha a világ most komolyan olvassa a kolozsvári egyetem oláh ifjúságának komolyan megokolt tiltakozását, abból azt a meggyőződést szerezheti, hogy a kik a román sérelmek orvosainak tolták fel magukat, tulajdonképpen nem egyebek, mint illetéktelen beavatkozók azok dolgába, a kik maguk érezhetik csak, ha tényleg sérelmeik vannak és maguknak van és lehet joguk arra, hogy képzelt vagy komoly sérelmeiknek orvoslását sürgessék.

A tiltakozás írói igen helyesen mutatnak rá, hogy az oláh sérelmekkel szemben a legnagyobb veszedelem a román érdekeket éppen a romániai védők részéről fenyegeti és nem Magyarország és ennek intézményeiben vagy társadalmában van a veszély magva, hanem azok törekvéseiben, a kik Magyarországot támadják és rágalmazzák, holott éppen Romániában vannak azok az elemek, a melyek nem akarják észrevenni, hogy éppen az az áramlat a legveszedelmesebb, a mely szükség esetén az oroszszal is kész kezet fogni, csak hogy Magyarország, mint a nemzetiségek elnyomója, legyen a világ előtt kikiáltva.

Ha a tiltakozásnak e vélemény megváltoztatására a reménylet hatása meglesz, — akkor a kolozsvári egyetem oláh ifjúsága csak gratulálhat magának a tiltakozás megírásáért.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Eladó villa.

— Magyar dzsentri történet. —

Írta: **Kemechey Jenő.**

I.

Tekintetes Kánya Gergely urambátyám mindent megtudott, a mit egy szép és hamis menyecskének elhizott, következőleg megcsappant bátorságu férje megtudhat. Tehát nem sokat. — Annyi azonban mégis bizonyosnak látszott előtte, hogy üdvössége le van rombolva, hite megtört, hogy az asszony megcsalta.

Dühösen rugta oldalba lábaihoz simult agrát és kemény hangon ráförmedt huszárijára.

— No! mit báméskodsz, mint a cséki fináncz a madárijesztőre? Fogass be rögtön, megyünk Pestre. Lódulj!

Csak úgy döngött kemény lépéseitől a szoba fényezett pallója. Megállt és hatalmasat topantott.

— Elválnok. Azonnal elválnok! — mondotta és nagy elhatározással földhöz csapta legkedvesebb tajtékpipáját.

Ebben a pillanatban édes-kedves asszonyi kacaj csöngött-zöngött végig az egymásba nyíló szobákban.

— Li, li, li, li! Ide Mimuska! Li, li, li, li a mamához. Li, li a papához. — Igy ni. Li, li. Mimuska!

Megbillent a jutte függöny és Emma, egy üde, fiatal asszony, megkuperodva, háttal, előre hajlott testtel, félig kinyújtott karokkal s integető ujjakkal csuszott, simult be, mint tavaszi nap-sugár a barna függönyök között, a haragos ember szobájába. Utána pedig egy pirinyó leányka topogott be nagy sietve. Friss, harmatos arczocskája szélesre vált az örömtől. Olyan kicsi bété a Mimuska, a kire most adtak először rövid szoknyácskát és hosszú, pupos kötésű harisnyákát, a ki most mutatja be, hogy immáron meg tud állni a maga lábacskaiban.

A bété lelkendezve hadonászott az apró kacsóival s picziny szájacskái mögül kivillogott az az egy-két tejfogja, a melyekkel bizony igen csunyan el tudott banni a dadával. Megbotlott az apai szoba vaskos szőnyegében és a mama karjai közé hullott. Ez kaczagva, örömsikolylyal kapta föl a levegőbe s hevesen magához szorította, aztán odafordult a tekintetes urhoz:

— Láttad atyus Miminket, mind a hat szobát végig-hosszig tipegte.

Letette a gyereket egy támlás székre s oda futott férjéhez. Nyakába csimpajkozott és édes, kívánatos ajkaival reá tapadt a komor ember tuskés arczára.

Csupa boldogság volt az egész asszony s a mint megcsókolta férjét, gyöngéden megveregette arczát, mintha csak mondotta volna: te, te, te szerezted nekem ezt a végtelen boldogságot!

Kánya Gergely azonban hagyta magát vizsgálás nélkül csokolni. Komoran lehajtotta gömbölyű kemény fejét mellére s morgott valamit a fogai között.

Emma csodálkozva nézett a férjére.

— Hát te nem szereted a gyermekedet?

— Nem hát! — viszonzotta. Megfordult s fölcsapva kalapját, dühösen kivágta két felé a szárnyas ajtót. Itt megállott egy pillanatra és visszafordult.

— Tudja mit asszonyom, a maga papájának tizenkét szobája van, ott alkalmas tere lesz a Mimikének. Éa megyek megindítani a válópört!

Nagyot reccsent a hínló, mikor levetette magát a puha ülésébe.

— Hajts, a milyen gyorsan tudsz! — kiáltá harsányan.

Az ostor keményen megcsördült s egy pillanat alatt porfelhő takarta be a tekintetes ur hintáját.

II.

Az ügyvéd szobájában ült és lihegve, izzadt homlokát törülgetve, beszélt.

— Haladéktalanul tedd folyamatba a válópört. Semmi esetre nem egyezem ki. Én válni akarok.

— Jól van, bátyám uram, hát csak beszélje el a hütlenség történetét, hadd vehessek föl tényállást.

— Mindennek az anyomorult gödölleivilla az oka! Tudod öcsém, van ott a feleségemnek egy villája. Valamelyik pesti nénje hagyta reá. Fördőre nem akartam bocsátani az asszonyt, mert fiatal és tapasztalatlan; nem kevésbé heves vérű. A nyarat azért rendszeren, tehát három éve, én is abban a villában töltöttem vele együtt.

— **A delegációk összehívása.** A hivatalos lap vasárnapi száma közli a három királyi kéziratot — a külügyérhez, a magyar és az osztrák miniszterelnökökhöz — melyek a delegációkat október elsőjére hívják össze Budapestre.

— **A kormány és a klérus.** A hercegprímás a szombati nap folyamán hosszabban tanácskozott Csáky Albin gróffal, a ki őt főkereste. A kultuszminiszter a tanácskozás folyamán vállalkozott rá, hogy a minisztertanácsban megpendítse az 1868. 53. t. cz. megváltoztatásának régi eszméjét, a nélkül természetesen, hogy az eredményért jó állana. A kultuszminiszter a minisztertanácsban meg is kísérlette az obligát előterjesztést, de intenciói hajótörést szenvedtek Szilágyi Dezső igazságügyminiszternek korábban a hercegprímás előtt is kifejtett azon álláspontján, a miben vele az egész minisztertanács egyetértett, hogy a törvény megváltoztatása a jelen esetben egyet jelentene a törvény eltörlésével, vagyis a magyar államnak s mint ilyennek, a katolikus egyház érdekei előtt s többi vallásfelekezete érdekeinek mellőzését is tartalmazó megretirálásával. A kormánykörökben nyíltan beszélnek arról, hogy a kormány és klérus közötti viszony a minisztertanács révén feszültebbé vált, mint a milyen valaha volt. A minisztertanácsban történet hatásának tulajdonítják azt a nyomot hangulatot, a mely most Budán a primási palotában és a primással érintkező papság körében tapasztalható, valamint azt a körülményt is, hogy az ország főpapja utitervének megváltoztatásával korábban hagyta el a fővárost, mint elhagyni szándékozott.

— **Vajkay Károly és Szilágyi.** Annak a nagy felháborodásnak, melynek Vajkay Károly egyszerű nyugdíjaztatása alkalmából a közvélemény hangot adott, úgy látszik mégis volt valami fogantatója. Iletékes helyről jóvá fogják tenni az igazságügyminiszter hibáit. Mint ugyanis egy lapírtásunk értesül, az igazságügyminiszter tapintatlan bánásmódját Vajkay Károlyval, a budapesti kir. tábla nyugalmába vonult elnökeivel szemben magasabb ordóval fogják jóvá tenni, még pedig már a legközelebbi napokban.

— **Schlauch püspök beszéde.** Békés Gyuláról távirják, hogy Schlauch Lőrincz nagyváradi

püspök jelentős beszédet mondott ott bérma-utjában. „Hirdetni jöttem — ugymond a püspök, — nem politikai elveket, melyek czéljaira a választást felhasználni nem szabad, — hanem hirdetni jöttem a békét, hogy a közélet harczeit által felkorbácsolt szivekben felebrezzem az egyesített erő szükségét!”

Leánygyermekünk olvasmányai.

Debreczen, szept. 14.

Sajnos, hogy nálunk a leánygyermek nevelése úgy theoria, valamint gyakorlat tekintetéből is sok kívánni valót hagy maga után; éppen ez okból nem is szabad a svájci leányok és a mi leányaink között párhuzamot vonni. Tíz évvel ennekelőtte nálunk csak 4 elemi leányosztály létezett s csak azóta vannak a polgári iskolák, s így leginkább az otthoni privát nevelésre valánk utalva. Mialatt Európa minden országából évek során át a leányokat Svájc felsőbb tanintézetibe küldözik, addig nálunk hosszan s szélesen conferálnak, irnak egy leánygymnasium felállításának szükségességéről. — S amíg Romániában, Jassy, s Bukarestben mintegy 50 leány látogatta a felsőbb intézeteket, az alatt amint nálunk mondani szokás: „sok viz folyik el a Dunában” míg a leánygymnasium létesülni fog. Hogy a svájciak sokkal civilizáltabbak s inkább emancipáltak mint mi, ez sokkal ismertebb. Semhogy reá szót kellene vesztegetnünk. Az is tény, miként a svájci leányok sokkal gyakorlatiabbak mint a mieink; nem ismerik ők a hamis érzékenykedést, vagy kaczerkodást: értik miként kell magukat a finom modorban tartani s ezért a legjobb háziasszony és anya válik belőlük. Ott megbecsülik még a munkás erőt s minden embert értéke után becsülnék.

Honnét ered ez, mi oka ennek? Megkíséreltük ezt kutatni s sikerült is az okot kitalálnunk. Nem csak az iskolaitanítástól függ ez, hanem függ — az olvasmánytól is. Az e tereni választék óriási terjedelmes. Jó könyvek művelik az izlést s ha leányaink jó könyvek olvasására szorítottak, rövid időn belül csodálkozni fognak a felett, hogy a sok revolver-regény olvasásában miként találhattak élvezetet.

Hogy az olvasmányok kérdése több figyelmet érdemel s sokkal nagyobb jelentőségű mint azt általában sokan vélik, az tény. Többen azon

— Harmadnapra visszajött azzal az eredménnyel, hogy — h a r a g u d o t t.

— Te, az én első feleségem, mikor mérgeződött, csunyább volt a megázott, nyirkos földű ugarnál; hanem ez az Emma, ez a második, összehuzott szemöldöivel, pirosba borult arcával, haragosra csücsörített szájával sebb volt a leggyönyörűbb buzavetésnél, mikor a májusi hajnal harmata csillog sásas, hajlós levelein.

— Azért haragudott, mert keveset, csunya mód keveset ígérték.

— Vigasztalásként belekuperodott az ölembe s majd bele fullasztott a csókjaiba. Olyan volt, mint egy meggyult mennyország. Ilyen édesnek még soha nem tapasztaltam.

— Tudod, egy kissé szkeptikus ember vagyok. Eszembe ötlött ekkor a Kari bátyám boldog jóslata. Az esküvő után azt mondotta: „Gergely öcsém, te fiatal asszonykát szerzettél. Nem érdemled meg. Megcsalni, bizonynyal meg fog csalni. Azt megérdemled. Vigyázz azonban hogy másodsor is meg ne csaljjon. Erre jegyezd meg, hogy mikor a szokottnál melegebb lesz hozzád, a mikor tulságos szenvedélylyel fog szeretni: hát akkor azzal a családossal ölel és csókol, hogy egy másikhoz tapad ilyen lángolóan, a kiért rajong s a kiért már ekkor megcsalt, vagy azon az uton van, hogy megcsaljjon.”

— Ez eszembe jutott, de nem adtam rá semmit. Most már bizonyos vagyok benne, hogy akkor megcsalt.

— Pár nap multán ujra felfutott Pestre. Hitvesi kötelessége szöllította fet. Ezek az ő saját szavai. Ismét eredménytelenül tért vissza, épp úgy, mint harmadszor, negyedszer és ötödször: mindannyiszor azonban friss kaviárt és osztrigát hozott magával és rántott csirkéhez zellersalátát szerviroztatott. Beleszöröcsölt a piros nyelvvel a

téves nézetben vannak, hogy fiatal leányok mindent elolvashatnak, mert úgy mondják: „a tiszta lelkűnek minden tiszta.” De a gyakorlati élet éppen ellenkezőjét mutatja. Mi ama tapasztalatra jutottunk, hogy fiatal leányok rossz könyvek olvasása folytán elvesztették azt, ami őket leginkább diszította a szüzi naivitást s helyette a jövőre nézve éppen igen veszélyes vagy a férfiakal való játékúzás lépett előtérbe. Hogy ennek a férfiak ezen játéknak áldozatául, azt a valóság igazolja leginkább.

Ment Isten! én nem vagyok olyan nagy igényű mint szellemes írónk Mikszáth Kálmán, aki egy előkelő hölgy ama kérelmére, hogy ajánlana leánygyermekének alkalmas olvasmányokat, oda nyilatkozott: „hogy ezen könyveket még ez ideig meg sem írták.” Igen is vannak nekünk kitűnő magyar könyveink, csak hogy nem elegendő az, ha leányaink mindgyere regényeket olvasnak, mivel az olvasmányokat is a modern korszak kívánalmainak megfelelőleg kell megválogatni. Hisz ha férjhez mennek s anyák lesznek akkor reájuk nézve igen nagy fontosságú dolog a koreszmével való együtt haladásuk.

Hányszor nem fordulnak elő olyan esetek amidőn a leánygyermek anyjukat éppen nem tisztelik, sőt gyakran szégyenkednek is miattuk. Már a középiskolába járó gyermek is nem egyszer áll elő olyan kérdésekkel, melyeket megfelelni nem éppen könnyű dolog; ha most már az anya erre választ adni nem bír, akkor eleint csak makacsul válik s aztán később ama meggyőződésre jutván, hogy édes anyja tudatlanabb lévén nála, elveszti előtte az őt megillető respektust is.

Leány iskolaiakban a műveltségnek csak alapját vehetik meg, mivel a leányok legfeljebb 16-17 éves korukig látogatják azokat. Ezen alapon ezután maganszorgalom s tanulás útján építhetnek tovább s így a jó könyvek egyetlen factorai kezdetleges művelődésüknek teljes befejezéséhez. Minél intelligensebbek leányaink, annál jelesebb lesz a jövő férfigenerációjá; mivel az asszonyok minden időben a legnagyobb befolyással bírnak mint házastárs a férj s mint anyák az ő fiaikra.

Ezen értelemben fogván fel a dolgok állását a leányok műveltsége fontos kulturkérdéssé válik! Minő jótékony hatása a férjre nézve, ha napi faradalmak után otthonába lépve, saját hajlékában is szellemes szórakozásra talál akkor

fekete kávémba és a cukrossát leszopatta velem az ajkairól.

— A Kari bátyám jóslata nagyon kezdett kísértetni: de hát boldog férjnek éreztem magamat s nem adtam rá semmit.

— Időközben, hiszen tudod, megcsináltuk a rente konverziót, és kifizettem a váltókat. Ekkor azonban azzal állott elő Emma, hogy tulajdonképpen minek is nekünk ez a villa? Kár oly luxust üzni vele. Ő bizony eladja. Inkább vegyünk az árán termelőföldet, vagy eszközöljünk jövedelmezőbb befektetéseket.

— Denique föll kellett jönnie ismét. Úgy látszik, mániájává fajult a Pestre járkálás.

— Én utánna jöttem, mert táviratot kaptam az öcsémétől, hogy nincs pénze, agyonlővi magát stb.

A pannoniába mentem vacsorázni. Udvari szobát váltottam. Letekintek a kertbe. Hát a feleségem meg a jogászfattyu léltreismerhetetlenül jó kedvvel vácsoráztak.

Becsületemre mondom, görcsöket kaptam a nyakamba meg a hátgerinczembe a hosszas könyökléstől.

— Végig ekartam lesni az égészet. Csunya dolog ugyan, de megcsalekedtem. Végre készüldtek. Rohantam le. A feljárásnál mellettem haladtak el. A folyosó elején kezét nyújtott a feleségem s képzeld azokat mondotta: „Tehát Isten vele barátom, holnap látjuk egymást ugy-e? Azt az ügynököt azonban ne hozza többé a nyakamra.”

— A gyerek lázas izgatottsággal kapta meg a felje nyújtott kezét s fölebb csusztatva a ruháj csipkefodrárt, tüzesen reatapadt ajkaival. Tovább nem bírtam ki. Oda rohantam s galléron csiptem a megrémült fattut. S a feleség? Nos a feleség kaczagva, örömsikolyal röpül a nyakamba, átfogta a két karjával s húzta le magához a fejemet.

bizonyosan nem fárad multság keresés céljából egyik-másik clubba. S minő boldogító érzet a feleségre nézve, midőn férjének nem csak testi jólétéhez való szükségletét teljesíti, hanem hozzá fűzött szellemi követelményeinek is képes megfelelni. Igen természetesen dolog az, hogy fiatal leányoktól seuki nem kívánhatja, miként azok Tacitust, Eutipidest, Macaulayt, Vámbérit stb. válasszák tanulmányaik tárgyává. Nem! Ez igen nagy kívánság volna, de legalább ismerjék a különböző korszakok szellemi nagyjait. Olvasának történelmi, föld-leirői és irodalom történeti műveket; ezekből megismerendik az életnek fényes s árnyas oldalait, ama piszoktól megtisztult, mely a regényekben (különösen a francziákban) feltalálható.

O. M.

Társadalmunk s a kolera.

— Szept. 13.

Nem adunk sokat a gyógytudományokra, de azt az egyet nem akarjuk vitatni, hogy sok bajt megakadályozhat, de csak ott, a hol a társadalom teljesen a tudomány szolgálatába áll és ellenvetés nélkül megteszi azt, amit neki előír.

Daczára annak, hogy két nap óta kevesebb kolera-estet jelentenek, tagadhatlan, hogy az ázsiai vendég mindig közelebb jön. Minket pláne három oldalról fenyeget: keletről, nyugatról és legutóbb különösen északról. Ha a járvány Oroszországban, vagy Párisban kitör, az távolról sem oly veszedelmes, mint mikor Hamburgban grasszál. A régi Hanza várossal a legszorosabb kereskedelmi összeköttetésben állunk. Naponta száz és száz ember utazik ide-oda, ezer és ezer mázsa árut küldenek hozzánk, egész amerikai kivitelünk Hamburgon megy át, — tehát teljes lehetőség, hogy Hamburg felé elzárjuk magunkat.

Csak egy marad tehát hátra: hogy lelkiismeretünket a legmesszebb menő óvintézkedésekkel nyugtassuk meg. A hatóságok megtették kötelességüket. Nincs az a város, melyben a rendőrség és az orvosok lázasan ne dolgoznának. De a társadalom az ázsiai vendéggel szemben ázsiai flegmával viselkedik. Hiába parancsolja a rendőrség a dezinficiálást, a szemét kihordását és sok egyebet — a közönség csak azért sem teszi. S a mi legkülönösebb és valóban megszüenyítő,

ezt az ellenállást nem a társadalom alsó rétegei fejtik ki, hanem éppen az intelligencia lát abban bizonyos sportot, hogy megboszanthatja a nyilvános rend őrét.

Jobban szeretnék ugyan, ha a társadalom maga tenné meg intézkedéseit minden beavatkozás nélkül. Erre azonban még nem elég érett. Mások gondolkoznak hát helyette és megmondják, hogy mittevé legyen a közönség. S ime mit látunk? A közönség nem engedelmeskedik.

A legkérelhetlenebb szigorral kell tehát megfenyíteni azokat, kik gondatlanságból vagy rosszakarathól nem teljesítik a hatóság parancsát. Nem azért, mert magukra nem vigyáznak, hanem főleg azért, mert ellenállásuk embertársai életét és egészségét veszélyezteti. A társadalom józan része pedig csak dicsérni fogja ezt a jogosult szigort.

Egyébiránt merész dolgokat állít egyik tekintélyes külföldi orvos, ki azt mondja, hogy a kolera nem ragályos.

Pasteur a kolera ellen való beoltással tesz kísérleteket és ugyanakkor egy borszlói orvos tudományos cikket ír, melyben azt bizonyítja, hogy a kolera nem ragályos, a kolerát nem bacillusok terjesztik és így a kolera ellen való beoltás is teljesen fölösleges. A félelem terjeszti a kolerát emberről-emberre, városról-városra.

Merész nagyon Rosenbach dr. borszlói orvos állítása, a melyet odavág a világ összes orvosai elé, kik majdnem kivétel nélkül azt vallják, hogy a kolera ragályos baj, mert bacillusok terjesztik. Merész az állítás, de nem teljesen alaptalan. Tények bizonyítják, hogy addig, míg a szörványosan előfordult kolera-esteket titokban tartják, sohasem nő olyan hamarosan a kolerás-betegek száma, mint a mikor kétségtelenül bebizonyult, hogy kolerás-betegek vannak egyik-másik városban.

Nemcsak a kolerás-betegekről elterjedt hírek, hanem azok az aprólékos rendszabályok is, melyeket kolera idején hatóságok kibocsátanak, igen alkalmasak arra, hogy az emberekben félelmet keltsenek és csak annál alkalmasabbá tegyék őket, hogy megkapják a kolerát. Nem tudják az emberek, mit tegyenek? Tiltva van ez is, az is, és a sok tilalom, melyet természetesen mindenki követni iparkodik, valóságos üldözési mániát nővel nagyon az emberekben. És ezek a megdöntetlen tények csak igazat adnak a borszlói

kái is valóságosan az övéi. Csak épp hogy bajsuz nincs fölötte.

Megfordult és lesuhant az udvarra. A saját főszolgabírói kezeivel sietett befogni a lovakat.

— Nem hagyhatom ezt az asszonyt, meg ezt a gyereket! Nyögte és vadul közé csapott a lovaknak. Azok nyihogva, pruszögve vágattak végig a gödöllői országúton.

Ledobta a gyepőt és sietett föl az átkozott, a veszedelmes villába.

Széles, erős vállaival nekidőlt az előszoba ajtajának s betörte.

Lázás gyorsasággal, reszkető kezekkel szedte össze irományait, aztán egymásután lecsapta a petróleumos lámpákat. A konyhában egy nagy üveg borszeszt talált, azt is odadobta a vörös téglapadozatra. Kanócot gyújtott gyújtott s lehajította.

A kékes láng pillanat alatt végig futott a szőnyegen. Berugta a pad ajtót és oda is vetett egy égő üszköt s aztán kifutott a csillagos éjszakába.

A kielégített bosszu gyönyörérzete fogta el mikor a szentes fekete füst végig futott a drága pompás nyaraló színes fődélzetén.

— Nem lesz többé eladó, hörögte és csillogó szemekkel nézte, mint öltöget rá fénylő nyelveket a láng az ablakból.

— A vasúti állomáson pedig ezt a táviratot adta fel:

„Dr. Saska Sánhor ügyvéd urnak Budapesten. Tépd össze a meghatalmazást. Nem tudsz semmit. Kánya.”

A négy nemes állat közül kettő megpókosodott, kettőnek pedig végkép megmarjult a lábja. Mind a négyet igába kellett fogni.

Az eladó villa bizony földig leégett.

orvos merész állításának, hogy: a kolera tulajdonképpen nem ragályos beteg.

Rendesen azok lesznek kolerás-betegekké, akik legjobban félnek a bajtól, akik hogy a betegséget elkerüljék, menekülnek előle. Berlinben ilyen emberek lettek betegek. Sőt voltak olyanok is, akiknek nem is a kolera volt a bajuk és csak akkor kapták meg igazán a bajt, a mikor az odahívott orvos akár vigyázatlanságból, akár hogy óvatosságra intse a beteget, kijelentette, hogy kolera a betegsége. Egy berlini munkásnak például semmi baja sem volt mindaddig, míg meg nem tudta, hogy néhány nappal azelőtt Hamburgból érkezett árukat szállított a hajóról a partra. Ekkor egyszerre kolerát kapott és meg is halt benne.

Egy helynélküli kereskedő pedig a ki nem félt a kolerától, nem kapta meg még akkor sem, a mikor szeretett volna megkapni. Ez a jó ember ugyanis szörnyen megunta az életét és elhatározta, hogy öngyilkossá lesz. Kolera által akart meghalni. Egy liter félig érett szilvát megevett, utána megivott egy liter sört és nyugodtan várta a halált. A kolera szimptomái csakhamar jelentkeztek s a kétségbeesett emberen heves hányás és hasmenés vett erőt. Mint kolerabeteget a barakkórházba szállították, a hol két nap múlva — teljesen egészséges lett.

Virchow is azt állítja, hogy kolera-bacillusok nincsenek és így csak annál hihetőbb Rosenbach dr. állítása, hogy a kolera ellen egy szer van, a melyet sajnos, nem árulnak gyógyszerárban: nem kell félni a kolerától!

Különlélek.

* **A borsodi alispán-kérdés.** Miskolcra írták, hogy Borsodvármegye hétfőn délelőtt tartott évnegyedes közgyűlése zajos és lelkes bizalmi tüntetéssé vált Melcer Gyula alispán mellett. A bejelentett lemondási nyilatkozatot zajos „Nem fogadjuk el!” „Egyhangulag újra megválasztjuk!” kiáltások követték és rendkívülivé vált a bizalmi tüntetés, midőn Benyovay László sikerült tartalmaz beszéddel benyújtott egy 256 aláírással ellátott bizalmi szavazatot, a melyben Melcert lemondása visszavonására szólították föl. Mocsary Lajos fölszólalására Melcert ért küldöttség ment s ő megjelenvén, kijelentette, hogy a politikát mindig külön választotta a közígazgatástól. Ezért birta két kormány bizalmát, bárha politikájában nem osztozott; most a megye itélt felette és e fényes elégtétellel szemben hazafias kötelességét teljesíti, a midőn lemondását visszavonja. Szünni se akart erre az éljenzés és taps. Délután egy órakor bankett volt. Nagy az öröm, hogy a függetlenségi párt is csatlakozott Melcer mellé.

* **Váltóhamisító földművesek.** Komlód-Tótfalun egész váltóhamisító banda nyomára jöttek. Egy Fodor Zsuzsánna nevű életunt asszony szövetkezett Király Józseffel, a helység bírájával és néhány gazdaemberrel. Ez a jeles társaság aztán gazdaemberek nevére körülbelül 8000 forint erejéig hamisított váltókban. E napokban egy váltónál kitudódott a turpisság és mikor ezt a hamisítók megtudták, rögtön bementek Szatmárra és feljelentették magukat a törvényszéknél. Nyolcz év óta üzik a hamisításokat a nélkül, hogy eddig nyomára jöttek volna a dolognak. A hamisításokkal leginkább a szatmári pénzüzeteket károsították meg, de egy nagybányai pénzüzetettől is ki tudtak csalni 1500 forintot. Több váltót magánosoknál értékesítettek. A kárnak nagyrésze azonban meg fog térülni, mert a hamisítóknak s különösen Király József bírónak, a ki azt mondja, hogy Fodor Zsuzsánna csábította a bűnre, meglehetősen vagyonuk van.

* **Robbanás a színházban.** Mint lapunknak Párisból írták, vasárnap a clunyi színházban gázrobbanás történt, mely nagy ijedelmet okozott. Az előadást félbe kellett szakítani. A közönség a kijárástól felé fordult. A városban a legújabb hírek forogtak. Szerencsére csak négyen sérültek meg.

* **A perzsa sahnaplójából.** Széchenyi Andor gróf, ki jelenleg Perzsiában utazik, Teheránból a „P. L.”-nak levelet írt, melyben a perzsa sahnaplójából is közöl pár érdekes részletet. Tudvalévő, hogy a sahn a legutóbbi európai utjáról

pontos naplót vezetett. Ime egy-két följegyzés: Egy képerkedésben Londonban. Megnéztünk egy szamarat ábrázoló festményt. Kérdeztem: „Mi az ára?” A kiállítás igazgatója, egy fehér szakállú kedves öreg ur, azt mondá: „száz angol font”, a mi annyi, mint 250 perzsa toman. Azt mondtam: „egy eleven szárnak az ára legfőbböt font, miért lenne ez drágább, mikor ez csak festett szamar?” Az igazgató mondá: „mert nem okoz költséget, nem kell neki zabot és szénát adni.” Mondám: „Nem okoz költséget, de nem is visz terhet s nem is lehet ám rajta lovagolni.” Ezen nagyon neveltünk. — Beszélgetés Rothschilddal. Rothschild, az ismeretes zsidó s a ki nagyon gazdag, kihallgatáson volt. Nagyon melegen védte a zsidók ügyét. Azt mondtam neki: Hallottam, hogy önnek 1000 kurur (500 millió) pénze van. Legjobb lenne, ha 50 kururért venne egy tartományt, odatelepítené a világ összes zsidóit, hogy ez a tehetséges nép ne legyen szétszórtva. Nagy nevetés tört ki erre s ő nem adott feleletet. Közöltem vele, hogy Perzsiában minden idegen törzset védelmemben részesíték. — A templomban. Egyszer meglátogattunk egy kis templomot a Szajna szigetén. Ott a főpappal beszélgettem. Kérdeztem: „Mi az ön véleménye Jézus szentségét illetőleg — béke legyen vele! — szokott-e bort inni vagy nem?” Rögtön valamennyi pap felett, mintha valami kitünő dolgot kérdeztem volna: „Persze, hogy szokott inni. Sőt készíteni is szokott.” Erre mondtam én: „A maga számára szokott bort csinálni?” Valamennyien felelték: „Többnyire mások számára.” — Nagyon szép volt. Azután így fejezi be: „Ezt az utazást az 1306-ik évnek Zi-háji (julius) havában tettem s akkor meglátogattam Ausztria-Magyarországot is, melyen keresztül a kék Duna folyik s hol az asszonyok oly szépek, mint a liliumok. De erről egészen külön írok.”

* **Oláh tanszék az aradi liceumban.** Az aradi kir. főgimnáziumnál még 1873 óta áll fenn egy tanszék az oláh nyelv részére. Minthogy ez a tanszék a múlt tanév végén megüresedett, az ez ügyben szerdán tartandó városi közgyűlés elé Edvi Illés László törvényhatósági bizottsági tag azt az indítványt terjeszti be, hogy a város intézen sürgős felterjesztést a miniszterhez, a miniszterhez, a melyben kéri, hogy az oláh nyelv tanítását, tekintve a most már megváltozott viszonyokra, szüntessék be.

— **Csendőrkkel szétoszlott gyűlés.** A román atyafiak nem tudnak nyugodni. Legújabb stiklijükről következőket sürgönyzik nekünk a temesmegyei Csákvárról: A karánsebesi gör. kel. egyházmegyei tanítók egylete a múlt szombatra Csákvára hitta össze évi közgyűlést, melyet Velovan elnök, a karánsebesi roman preparandia igazgatója, román nyelvű beadvánnyal jelentett be. Somogyi főszolgabíró az iratot visszautasította, felszólítva a benyújtókat, hogy szerkeszték meg magyarul. A rendezők ezt megtagadták, de azért szombaton mégis összeült a közgyűlés, melyhez különböző vidékekről nagy számmal érkezett a románság. Somogyi főszolgabíró megjelent a teremben és távozásra szólította fel jelenlevőket, mivel a gyűlés nem volt szabályszerűen bejelentve. Miután felszólításának nem tettek eleget, a főszolgabíró csakhamar újból megjelent, ezúttal Versecről berendelt tíz csendőr kíséretében. kiket hadnagyi vezényelt. Erre a románok szétoszlottak. A hangverseny és a disztribúció zavartalanul folyt le, azonban az első felkőszöntő után a főszolgabíró több beszéd tartását betiltotta.

Visszavonás.

Kedves marquis, tisztelt uram! Ön a világ lehető legnagyobb ostobája, kinek nincs annyi esze, mint a lord Briene, a long-charnysii futató verseny-egyesület elnöke által ma vett híres ménnek, — e szavakkal köszöntött be Morgeaux marquis szobájába Haragveaux vicomte egy szép nyári estvé.

— És ugyan miért volnék én ostoba, önnek nincs annyi esze, mint a lord Briene híres futó ménének, tisztelt vicomte, kedves rokonom!??

— Hát csupán azért, mivel azt állította a klubban, hogy én szivaromat a szájam bal-

szegletében tartva gyujtom meg, — szolt a vicomte.

— Hát nem úgy van!?

— Bizonyára nem!

— Nos, akkor visszavonom állításomat s azt mondom, hogy szája jobb szegletében tartva gyujtja meg szivarját.

— Ugy most ujlag ismétlem, hogy ön ostoba, kinek nincs annyi esze, mint a lord Briene híres futó ménének, — tört ki a nemes vicomte.

— Oh kedves vicomteom, szolt Morgeaux, ugy szája közepén tartva gyujtja meg szivarját, miután mas lehetőség már nem létezik.

— No uram, drága marquisom, a ki ostobának született, ostoba marad az, bármédig is mentegeti magát.

— Akkor drága rokonom, ön egyáltalán nem dohányozik.

— Ugyan, ugyan, marquis, ne tételje már ostobaságát újabb örült állításokkal.

— Hogy, hogy!?

— Hát csupán úgy, hogy virginiát szívok, melyet egy borszesz lámpánál gyujtok meg s csupán akkor fogom a számba, midőn már jól ég!! S így vagyok bátor megmaradni azon állításom mellett, hogy ön a világ lehető legnagyobb ostobája, kinek nincs annyi esze, mint lord Briene, híres angol sport-ember által ma vásárolt futó ménnek.

— Uram, segédeim ma önnél lesznek!!

— Allok elébök — dühöngött a nemes vicomte.

Csakugyan meg is jelentek a segédek: Nagi Sza-Már, chinai követségi attaché és Sziberianovics orosz diplomata Haragveaux vicomte lakásán, kinek segédeivel együtt megkezdtek az alkudozást. Végre abban állapodtak meg, hogy Haragveaux vicomte visszavonja sértését, melyről is a következő okmányt állították ki:

„Én, Haragveaux vicomte ezennel ünnepélyesen vissza vonom azon állításomat, hogy morgue aux marquis a világ lehető legnagyobb ostobája, kinek nincs annyi esze, mint lord Briene, híres angol sport ember, a long-champbi futtató verseny egyesület elnöke által ma vett híres ménnek, sőt ellenben állítom, hogy nem a legnagyobb ostoba a világon s hogy annyi esze van, mint a lord Briene híres futó ménének.”

Előttünk:

Nagi-Sza-Már
Sziberianovits,
mint
morgeaux segédei.

Stephenson

Ibrahim,

mint,

Haragveaux segédei.

S egy fél óra mulva a kibékült ellenfelek csókjainak czuppanása hangzott a csöndes esti légtelenben.

P. A.

Városi ügyek.

Nyolczvanezer forint és ingyen telek. Debreczen város tanácsához folyamodott a debreczen-nagy-létai vasut igazgató bizottsága, hogy a város és vasut kiépítését s z á z e z e r forinttal és azzal segítse elő, hogy mindenütt, hol a város földjén kell az új vasutnak áthaladnia, a város ezt a földterületet ingyen engedje át. A tanács, mielőtt tárgyalás alá venné a kérvényt, véleményezésre kiadta azt a jog és pénzügyi bizottságnak. Tegnap délután V é r t e s s y István főjegyző elnöklete alatt ült össze a bizottság, mely hosszan tartó eszmecsere után a városi tanácsnak azt javasolta, hogy a kívánt ingyen terület és nyolczvanezer forint megfelelő törzsrészvények biztosítása ellenében adassanak meg a debreczen-nagy-létai vasut kérvényező igazgató bizottságának.

A nyári szinkör építése. A debreczeni nyári szinkör ügye megint felszínre kerül egy bizottsági ülésnél. Ma délután ugyanis négy órakor a város háza nagytanácstermében S i m o n f f y Imre polgármester elnöklete alatt az építési és szepítési bizottság tartja meg ülését, melynek egyetlen tárgya a nyári szinkör építésének ügye kepezi.

Az ártézi kut. Ha valaki azt hiszi, hogy a beletört furóval együtt temetik be, az nagyon csalódik. Az ártézi kutba beletört és ha ismét beletörtik is a furó, dolgoznak tovább, mert Z s i g m o n d y újabb reményeket fűz a régi terv valósulása elé. A maga részéről — ugy-

mond a nemes város előtt — áldozott eleget, de többet immár nem tehet. Erős azonban a reménye, hogy kis költséggel még lehetne valamit remekelni az ártézi kutból. Eleget zaklatták már a tanácsot ezért a jó és rossz viczre alkalmas pénz dobálásért, hát csak kell már valamit tenni, hogy az adótól sanyargatott, de viczelni még mindig szerető közönségnek beköltessék a szeme. Z s i g m o n d y kis áldozattal nagy reményt fűz, hát jó, kapjon még nyolcz-kilencezer forintot, vegye ki a furót és kezdje meg a 838. métert. — Ilyen stádiumban van most az ártézi kut ügye, mert a jog- és pénzügyi bizottság tegnapi ülésében azzal a javaslattal élt, hogy tekintettel Z s i g m o n d y véleményére, hivatassák le Debreczenbe s az esetleges információkat ő maga adja meg s ha a remény alapos, hát még hat-nyolcezer forintot áldozzon az ártézi kutra. Igaz ugyan, hogy az ártézi kutnak már löttek, most már csak arra törekszik a nemes város, hogy bebizonyítsa, hogy nem — b a k k o t.

A debreczen-nagy-létai vasut uj, illetve pótbéjárását rendelte el a kereskedelmi miniszter s határnapul e hó 26 és 27-ikét tűzte ki. Az első napon a d e b r e c z e n i városháza nagyteremben, a második napon pedig a derecskei községi háznál lesz a közigazgatási pótbéjárás, melyen S z t e t t i n a József miniszteri titkár és a debreczeni közig. bizottság tagjaiból S á n d o r Kálmán és N e m e s Kálmán is jelen lesznek. Ugyancsak a fenjelölt napokon a debreczen-nagy-létai vasut szárnyvonalának közigazgatási bejárása is megtörténik.

A zenede építése. A debreczeni zenede építkezése közbön áll s így annak igazgatósága időszerűnek látta, hogy az építkezés segítségére Debreczen városának kilitásba helyeztett hozzájárulását kérje ki. Folyamodást intézett a városi tanácshoz, melyet első sorban tegnap a jog és pénzügyi bizottság vett elbirálás alá. A bizottság javasolta, hogy az építkezés elősegítéséhez a város huszezer forinttal járjon hozzá; amennyiben ez összegnek megfelelő téglát nem lenne képes az igazgatóság rendelkezésére bocsátani. Az utóbbi külföldben alig állhat fenn, mert a városnak emigy is nagyon meg kell szoritani a munkára bocsátott erőf, hogy a saját nagyobb építkezéseinek céljaira szánt és szükséges téglamennyiséget előállíthassa. A zenede tehát 20 ezer forint segélyre bir kilitással melyet a jog és pénzügyi bizottság tegnapi határozata helyezett kilitásba. A városi tanács e határozatot, mely javaslaként kerül elébe közgyűlés előtt tárgyalja le.

A debreczeni nagyerdei vígadó bérletére N é m e t h András vendéglős ajánlott fel legtöbb évi bért. E szerint eddig Németh Andrásnak volt legtöbb reménye arra, hogy a vígadó bérletét megkapja. Ma azonban arról ertesülünk, hogy utó ajánlatot is szándékszanak benyújtani, sőt ma nyujtanak is be, mely az ügy állásának fordulatát idézi elő. Holnap azonban minden megvalik a városi tanács vagy határoz a javaslatok elfogadásában, vagy újabb árverés alá bocsátja a nagyerdei vígadót.

Egy mondat.

(Hony soit, qui mal'y pense.)

Gábor és Feri példás barátságban éltek együtt, képezvén X. város jogászságának diszét s virágát.

És miként Castor és Pollux elmaradhatatlanok valának egymástól, éppen ugy eseményszámba ment, ha akár Feri, akár Gábor egyedül csörgeté végig a promenadeon az óralánczán és kézcuklóját diszitó karpereczén függő csecsebecsek óriási mennyiségét, vagy pedig egyedül ugrott meg a kávéházakból — a fizetés elől — hónap végén, midőn a diák-beszéd szerint rendesen, sőt mindig bele szokott útni a „l a p o s g u t a” az erszényekbe. S hogy ezen eseményszámba menés mentől kevesebb szer történnék, éppen azért végtelen ritkán maradtak el egymástól az esti korcsmákba való járásnál, de „Hony soit, qui mal'y pense”, csak — jellemeket tanulni, hogy mint leendő büntető törvényzéki bírák teljes jártassággal s objektivitással ítélhessenek az ily helyeken történni szokot

gyilkosságok felelőse az egyik szokó egyének.

S ezt ő modern „Térdern felvilágosítási lovagjai.

Telt az idő legyőzetett egy is késett őt alázatos vasaló villogó barna ezü nőt.

A szép bfelett nemes hfele büntől, gyfelgyujtsa amagyujtott s a mtelet. De későly egy rab önként mint — Feri. akták között b a szép menyecskezőknek.

De „Hon megcsókés, h meg egymást. sze, ilyet még a Gábor dédap

N A

Nagy séták
Hon d. n. 6 órakor
Museum
va van vasárnap
Anyakönyv
pénteken 11-től

Nyitvanos
2 ig zárva.

A kir. itél
n. 2-5 óráig. —
nyitva d. e. 9-11
szepnap d. e. 10-

Szept. 18
résztvénytársaság
mében.

Szept. 23
mak öszi közgyűl

— Felhív

bizottság a v
vást intézi: l
zük szavunkat
hogy szavunk
mert minden
ugy akarjuk l
az őt minden
19-én dícsősé
zet. Maradjon
litika versen

K o s s u t h
Az ő 90 éves
rejét példázza
napon magya
maradhat-e m
ben dobbanjo
leglekesebben
pünk, hadd l
nepli Kossuth
közöttünk pá
rend-külömb
valjuk Istenn
jóságát és eg
öntsön a nag
adjon munká
reménységét,
áldozta az en
mit egy ezred
másik ezredé
peljük Kossut
azért, hogy b
yó hó 18-án
szerint is mé
suthhoz és a
bizalommal k
ünnepély küi
és lakásaikat
gőzni s hogy
mint magán
résztvenni sz

— Kine
ezeni királyi

gyilkosságok felett, ismervén az itt tartózkodni szokó egyének karakterét.

S ezt ők magok is így tartották, lévén a modern "Térdszalag-rend" rendíthetetlen, a modern felvilágosultság áthatatlan pajzsával védett lovagjai.

* * *

Telt az idő. A vitéz lovagok egyike, Gábor legyőzött egy híres lovag: Amor által, ki nem is késett őt a Hymen rózsás bélyőibe verve, alázatos vasalusává tenni, rendelvén örül egy villogó barna szemű, kecses természetű, hájos arcu nőt.

A szép börtönőr kezdetben híven meg is felelt nemes hivatásának, őrizvén rabját mindenféle büntől, gyújtogatástól, nehogy másoknak is felgyujtsa ama kis épületét, melyet neki is felgyújtott s a melyért a vitéz Amor vett elégtételt. De később ezen figyelem lankadt, miután egy rab önkényt jelentkezett s ez nem volt más, mint — Feri. Mig Gábor hivatalában a poros akták között buvárkodott, addig Feri mulattatta a szép menyecskét, míg végre ketten szépen — megszöktek.

De „Hony soít, qui mal'y pense“, ez nem megszökés, hisz' rokonok csak nem szöktetik meg egymást. Ez csak utazás egy vonaton. Persze, illyet még gondolni is! Hisz a Feri dédapja a Gábor dédapjának volt a — komája . . .

X.

N A P I H I R E K .

Határidő naptár.

Nagy sétahangverseny vasárnap és ünnepnapokon d. n. 6 órakor a Margit-fürdőben.

Muzeum a kollegiumban a közönség számára nyitva van vasárnaponként 10 től 12-ig délelőtt.

Anyakönyvtár a kollegiumban a közönségnek nyitva pénteken 11-től 12-ig.

Nyilvános olvasóterem a kollegiumban, aug. 2-ig zárva.

A kir. ítélő tábla hivatalos órái d. e. 8—12-ig d. n. 2—5 óráig. — Az írtató, kiadó hivatal és az irattár: nyitva d. e. 9—11, d. n. 2—4 óra közt; vasárnap és ünnepnap d. e. 10—11 óra közt.

Szept. 18. A debreczeni termény- és áruaktár részvénytársaság közgyűlése a városbába nagytanácsstermében.

Szept. 23. Hajdumegye törvényhatósági bizottságának őszi közgyűlése a megyeház tanácsstermében.

— **Felhívás.** A Kossuth ünnepélyt rendező bizottság a város polgáraihoz a következő felhívást intézi: Debreczen összes polgáraihoz intézük szavunkat s megvagyunk róla győződve, hogy szavunk mindenütt meghallgatásra talál, mert minden pártszemponton felül emelkedve, úgy akarjuk Kossuth Lajost ünnepelni, a mint az őt minden párt részéről megilleti. Folyó hó 19-én dicsőséges ünnepre virrad a magyar nemzet. Maradjon ez ünnep től távol a napi politika versengése. Ezen a napon tölti be Kossuth Lajos életének 90-ik évét. Az ő 90 éves életében a magyar nemzet életerejét példázza a gondviselés. Maradhat-e e szent napon magyar szív hálás megindulás nélkül, maradhat-e magyar szem szárazon? Debreczenben dobbanjon meg most is a magyarság szive leglelkesebben! Országra szóljon a mi ünnepünk, hadd lássa meg az egész világ, kiként ünnepeli Kossuthot Debreczen. Ne legyen e napon közöttünk pártok viszálya, osztály-, rang- és rend-külömbőség s mind a kik különböző hiten valjuk lstennek igazságát, dicsérjük ebben az ő jóságát és egyesült imával fohászunk, hogy öntsön a nagy aggastyán keservére balzsamot, adjon munkás öregségének vigasztaló társul ifju reménységet, hogy nemzete javának nem hiába áldozta az ember legnagyobb kincseit, hogy a mit egy ezredév alkonyán ő megalkotott, az egy másik ezredévének biztos hajnala. Jertek! Ünnepeljük Kossuth Lajost! Ez ünnepnek, — mely azért, hogy benne mindenki részt vehessen, folyó hó 18-án vasárnap rendeztetik, — külső képe szerint is méltónak kell lenni az ünnepelt Kossuthhoz és az ünnepelő Debreczenhez. Hazafias bizalommal kérjük t. polgártársainkat, hogy az ünnepély külső fényének emelése végett házaikat és lakásaikat f. hó 18-ára kivosszerte fellobogózzon s hogy az ünnepélyes kivonulásban, valamint magán az ünnepélyen, minél tömegesebben résztvenni sziveskedjenek.

— **Kinevezések.** Puky Gyula, a debreczeni királyi ítélőtábla elnöke, Kola László

végzett joghallgatót, vármegyeiapidíjast a kir. ítélőtábla kerületébe segélydíjas joggyakornokká nevezte ki és szolgálattételre a nyiregyházi kir. törvényszékhez osztotta be. — Incze Dénes csiktasnádi lakos, végzett joghallgató a debreczeni kir. tábla kerületébe segélydíjas joggyakornokká neveztetett ki. Szolgálattételre a nagybányai kir. törvényszékhez osztott be.

— **A debreczeni torna egyesület** szept. 16. este hat órakor a tornaegyesület helyiségében választmányi ülést tart, melynek tárgyat a közgyűlés előkészítése és a művezetőség megválasztása képezi.

— **Az új közuti vasút.** Balla Mihály ma délelőtt adta be a városi tanácshoz a kérvényét, melyben az új közuti vasút felépítésére kért engedélyt. Részletesen ismertettük már, hogy ez a lóvasút a Czegléd-utcán és nap utczán a dohánybevaltó hivatal és szivargyár mellett menne ki az új vágóhidhoz, ha erre Balla Mihály — mint kérelmében hangsúlyozza is — ötven évre engedélyt kapna. A maga részéről késznek nyilatkozik a városnak esetleg kaucziót is tenni le; de viszont a vállalat biztosításának érdekében ő is apróbb feltételeket köt ki. Vállalkozó hajlandó volna a vágóhídi állomásnál fűszer üzlet berendezését, sőt a város engedménye után a szükséges istállót és luczernást megvalósítani. Miután hihetetlen, hogy a városi tanács e nemes törekvésnek utjába állana, Balla Mihály, hogy mindennel pontosan rendben legyen, a szükséges előintézkedéseket és összeköttetéseket megtenni, ma már a fővárosba is felutazott.

— **Kolera-betegek vizsgálata.** A belügyminiszter körrendeletben hívta fel Hajdumegye törvényhatóságát, hogy intézkedjék az iránt, hogy a kolera gyanus tünetek közt megbetegedett egyének váladékai sterilizált edényekben dr. Pertik Ottóhoz a budapesti bakterológiai intézet vezetőjének küldessenek be vizsgálat végett.

— **Bolla tábornok s a kis zsidó fiu.** Érdekes jelenetek voltak tanui azok, a kik ott sétáltak tegnap délután a Bika előtt, mikor is Bolla tábornok a tisztikar élén megjelent a szálloda előtt. Egy kis zsidó fiu ugyanis ott pöfökölt a kisuj utca sarkon, bámulva a fényesen öltözött katona-urakat, Bolla meglátvánja fiatal szivarozót, oda megy hozzá s a következő párbeszéd fejlődött ki a tábornok s a fiu között:

— Jól esik neked az a szivar?!

— Jól kérem, — felelt a megijedt fiúcska.

— Es meg van engedve a szivarozás?

— Igenis.

— Ki engedte meg?

— Az apám, — hebegte megrémülten a fiu.

— Na, majd meglátom igazat beszélés-e, majd megkérdezem az apádat.

Ezzel megkérdezte a tábornok a fiut, hogy hol laknak s mosolyogva eltávozott tisztjeivel. Egy jellemző esettel ezuttal többet öröközhetünk meg a népszerű s köztiszteltetben álló tábornok életéből.

— **Ha a fecske utra kél . . .** Nyár volt, Ősz van. Ezt mindenki tudja. — A sok frakkos fecske készül is az utra. — Felmondták a lakást, a kis egyszobásat. — A tágabb hazában majd találnak másat. — A szürke magasban gyülekeznek, egyre. — A fecske-Bádeckert szedik immár begyre. — Egy-egy fiatal pár, keringve lenn jár, p. p. c. jeyjeit ablakokva vetve. — Majd a telegráfnak drótjaira szállanak s messze egyiptomba így telegráfnak:

„Adassék e sürgöny nilusi kormányának, a magyarországi fecskék utraszállnak. Megérkezésükre legyen ott készen. Bandérium, bankett reméljük, hogy leszen. S mert telegrafalni nem tanácsos sokat. Addig is tiszteljük a krokogyélosokat!“

Szállnak már, szállnak már fenn a magasságban. Költői könyzacskók vannak apadóban. A bucsuversekre sok szív ihletődik s még több fájó sóhaj száguld a felhőkig. De meg se néztek sokáig az égbe. Tóbiás is így lett vak a félszemére.

— **Tót gyermekek Debreczenben.** A tegnapi nap folyamán Nyitráról egy szállítmány gyerek érkezett Debreczenbe, kik szülei beleegyezésével oly célból hagyták el szülőföldjüket, hogy itt a gazdag termésű alföldön mesterségre adassanak. Ugyanis az érkezett gyermekek mindenike valami mesterségre van szánva szü-

leik által s most a debreczeni mester-embereknek csak jelentkezni kell, hogy szakmája körébe inast akar felfogadni s ha akad a fiuk között olyan, aki arra a mesterségre adta a fejét, elviheti inasnak s kitaníthatja. A gyerekek közt van egy kis leány is, kit szintén felfogadhat valamelyik debreczeni család, vagy a gyermekek mellé, vagy a ház körül segítőül. Az alföldre szállított tót gyerekek ezzel az expedícióval mintegy 104-en indultak el, mint maguk beszélnek, de utközben egyik-másik városban elhagyogatva kisebb-nagyobb csoportot, Debreczenbe 15 fíu s egy kisleány érkezett. kiket az őket vezérlő tanító — igen rosszul járva el — minden tudósítás s további rendelkezés, minden szó nélkül ott hagyott sorsukra a pályaudvaron. Ő pedig nyíltan szölvén megszökött az expedíció többi tagjával a vidékre. A kis tót csemeték magukra maradtak, míg nem a rendőrség kikérdezve a pályaudvaron ezél nélkül bolyongó, eleség nélkül hagyott gyermek csoportot, behozta a városházára. Miután pedig este késő volt jelentést tenni a kapitányságnál és miután a gyermekek éhségről panaszkodtak, a jelenlevő közrendőrök adakoztak élelmi szerekre össze s megettették a kis gyermekeket. A gyerek-csoport az éjjel azután ott halt a városházán, most pedig ott vannak elhelyezve egyik zárt kapualja alatt a városházának s várják a helyzetöktől szabadulást. Csodálatos dolog, hogy daczára annak, hogy a szülők s a felelősök is ismerve az alföldieknek irányukban több ízben tanusított jószívűségét, minden aggodalom nélkül adták kezünkbe kis csemetéiket, a kis gyermekek mindenike mégis irtózik az itteni letelepedéstől s haza vágnak szülőföldjükre annyira, hogy azt beszélnek, hogy ha török-szakad, gyalog is, de vissza szöknek Nyitrára. A gyermekek között van már három olyan, kik Bőszörményben voltak kiosztva, de megszöktek s utközben fogták el őket. A gyermekeket úgy látszik izgatók, demagógok bolondítják, hogy itt kineznek, vaddá teszik őket az alföldiek s ettől való félelmükben akarnak megszökni, mint a hogy már több telepített helyről tették. A gyerekek között van olyan is, aki két polgári iskolát végzett, de a legtöbb ali hogy megtanulta az iskolába a leg-
elemibb dolgokat. Van a fiuk között, a ki suszter, aki borbély, aki szabó akar lenni. Az illetékes hatóság majd felszólítja a lakosságot, hogy jelentkezzenek azok, kik ilyen kis tót-gyermekek akarnak magukhoz mesterségre felfogadni s reméljük, hogy a gyermekekből, ha majd megszokják az itt létet s megismerik az emberséges bánásmódot, tisztességes és szorgalmas, munkás mesterek válnak. — Ma a délelőtt folyamán új transport érkezett Debreczenbe. Ezek közül 9 kis tót fiúcska maradt városunkban.

— **A Kossuth ünnepély** nagy rendező bizottsága tegnap délután a kereskedő ifjak önképző körének helyiségében tartotta meg ülését, Vértesi Arnold elnöke alatt. Elnök bejelenté, hogy az egyletekhez ünnepélyen való részvétel végett küldött körlevélre több egylet bejelentette részvételét. Ezzel kapcsolatban Márk Endre alelnök minden félreértés kikerülése végett kéri határozatilag való kimondását annak, hogy a bizottság kebelében nem is merült fel az az eszme, hogy a városban fennálló bármely társadalmi kör is kizárassék az ünnepélyen való részvételről. Elnök a határozatot ez értelemben kimondja és egyidejűleg bejelenti, hogy a bizottság utólagos jóváhagyása reményében szóval fölkerlte a függetlenségi olvasókör elnökségét, hogy a bizottság tanácskozásaiban két egyleti taggal képviseltesse magát az olvasókör. — Elnök és illetőleg Bakonyi S. dr. jegyző örömmel jelentik, hogy a város hatósága és a rendőrfőkapitányság úgy a nagyérdőnek az ünnepély napján való elzáratása, valamint az ünnepi menet utjába eső utcáknak felloccsolása, nemkülön-

ben a mozsárgyuk kiadása végett a rendező bizottság kértére a legelőzékenyebb készséggel intézkedett. A polgárság körében szétszórható felhívásnak (melynek szövegét olvasóink lapunk más helyén találják) városszerte való kihordatása felől Boczkó Sámuel rendőr főkapitány volt szíves gondoskodni. — Az ünnepélynek, eltérőleg az eredeti tervtől, f. hó 18-ára, vasárnap lett áttételét a rendező bizottság tudomásul veszi. — Komlóssy Arthur biz. tag beszámol megbízatása eredményével. A bizottság ugyanis reá bízván a Kossuth kép megszerzését, ő a kompetens forráshoz, a budapesti 48-as kiállítás rendezőségéhez fordult. A kiállításon levő, gróf Károlyi Gábor által Székesfehérvárnak ajándékozott életnagyságu Kossuth kép másolatát találta legjobbnak és legimpozánssabbnak az ünnepély fényének emelése érdekében, éppen azért ajánlja a bizottságnak, hogy ezt a képet, — mely 177 cm. magas, 144 cm. széles és melynek eredetijét Karlóvszky Bertalan jeles festőművésznünk készítette Párisban — szerezzék meg a bizottság. A kép ára kerettel együtt 220 forint. — A bizottság köszönetét fejezvéni ki Komlóssy Arthur biz. tagnak a buzgó fáradozásért, nagy lelkesedéssel elhatározza, hogy az ajánlott Kossuth-képet megszerzi és fölkéri a további intézkedés megtételére Komlóssy Arthurt; ki is sürgönyileg rögtön megkereste a 48-as kiállítás rendezőségének elnökét: gr. Kreith Bélát, a képnek ide szállítása végett. (Ma reggel érkezett gróf Kreith sürgönyválasza, melyben értesíti a megrendelő Komlóssy Arthurt, hogy a kép szombaton reggel itt lesz.) A rendezőbizottság Márk Endre indítványára tovább elhatározza, hogy az ünnepélyes nap emlékére és az ünnepi menet díszének emelésére egy nagy selyem nemzeti zászlót készített, mely alatt a nagy bizottság kivonul. A zászló beszerzésével Márk Endrét bizza meg a bizottság és elhatározza, hogy az ünnepély után egy Kossuth-képet, mint a zászlót, a főiskola könyvtár-termében fogja elhelyeztetni, örök emlékeül e nagy napnak. — Nehogy a nagyerdőn tartandó ünnepély jövedelme a kiadások által megcsontassék, a bizottság Kossuth-kép, nemzeti zászló, nyomtatványok költségeinek, valamint egyéb rendezési költségek fedezésére aláírási íveket bocsátott ki, melyekre már a bizottsági ülésen is nevezetesebb összegek irattak alá és így remélhető, hogy a közadakozásból befolyandó összeg nemcsak a kiadásokat fogja fedezni, de sőt a Kossuth-alapot is gyarapítani fogja. Aláírási ívek vannak: Márk Endre alelnöknél, — Krasznay Ferenc, Leindenfrost Ármán, Holzhammer István, Bornyás József, Katona Imre, Lánchornyák Viktor, Kósa Barna, Vetésy Béla, Dr. Bakonyi Samu és Erber Vilmos uraknál. — Dr. Bakonyi Samu felolvasta az ünnepelhez küldendő üdvözlő-iratnak általa szerkesztett szövegét, melyet a bizottság lelkesen megjelölt. Az üdvözlő-irat kiállítását a bizottság fölkérésére Kovács József festő, Kleinfeller Károly, Dávidházy Kálmán és Krasznay Ferenc urak vállalták magukra. — A város hatóságához intézett beadványt, egyik utcának Kossuth-utczának elnevezése tárgyában, a bizottság elnökségén kívül, a törvényhatósági bizottsági tagok közül elsőnek Csánák József, másodiknak Szabó József, v. főszámvevő, írták alá. Miután a bizottság a még szükséges intézkedések megtételével az elnökséget megbízta, elnök az ülést feloszlatta.

— **Bevonult nazarénus.** A polgári életben a kovácmesterséget gyakorolja és mégis megesejt rajta, hogy a nazarénusok hálójukba kerítették. Odahagyta a vallását és felvette a nazarénus hitet. Ez a változás nem okozott volna semmi bajt e földi életben, ha véletlenül nem tartozott volna a hadsereg kötelékébe. Így azonban szomorú napok virradtak reá. Behívták őt is a gyakorlatra, de a tiszték nagyot néztek, mikor a fegyvert nem akarta elfogadni. Hiába volt minden, ő makacsul ragaszkodik vallási meggyőződéséhez. Ezért aztán hadbíró elé kerül, hol — mint illetékes helyen szakértők állítják — kap vagy két esztendei börtönt az Ur akaratából.

— **Szerencsétlenül járt festő.** Ma reggel 7 óra tájban Zeligner Ede czég festő, ki a debreczeni első takarékpénztár újonnan épült két emeletes palotájának a földszinten, Kovács Antal számára festett czéget akarta feltenni, a

létráról leesett. Miután az esés a létra legfelső fokáról történt, igen súlyos következményei lettek. Ugyanis a homloka összetört és több fogát kiütötte az esés következtében. De azért eszméletét nem veszítette el s a takarékpénztár-épület udvarában maga mosta le a vért arczáról, valamint D. Legányi Gyula orvoshoz is a magálában ment orvosi segélyért. A szerencsétlenül járt czégfestő sérülései bár súlyosak, de komolyabb következmények nem várhatók tőle.

— **A Kossuth ünnepély teljes programja** a következő: I. rész: A) Szeptember 18-an vasárnap reggel 6 órakor Ebresztő zenekarral. B) Ugyanakkor délután 3¹/₂ órakor gyülekezés a városháza udvarán testületizászlókkal. C) Délután 4 órakor kivonulás a Nagyerdőre, zenekarral zászlók alatt. D) Délután öt órakor, népünnep a nagyerdei korcsolya-pályatérén Rác Károly népzenekarának közreműködése melyet: 1. Nemzeti Zászló, Hubertől éneklő a debreczeni kereskedő ifjak önképző egyesületének dalköre. 2. Disztornázás a debreczeni tornaegylet által. 3. Alkalmi költemény, írta és szavalja Janossy Zoltán esk. felügyelő. 4. Disztornázás folytatása. 5. Rákóczi-induló. Előadják: a debreczeni dalegylet, a főiskolai énekkar, a debreczeni kereskedő ifjak önképző egyesületének dalköre, a munkás dalegylet és Rác Károly népzenekar. Jegyzet. Mindazoknak, a kik a nagyerdőre ez alkalommal belépnek a Kossuth-alap növelésére 10 kros belépti jegyet kell váltaniok.

II. rész. Este 7 órakor a nagyerdei vígadóban az ünnepség folytatása a következő műsor szerint: 1. Szózat, előadják a debreczeni dalegylet, a főiskolai énekkar, a kereskedő ifjak önképző társulatának dalköre és a munkás dalegylet. 2. Alkalmi beszéd, Vértési Arnoldtól. 3. Bucsu Riegertől, előadja a debreczeni dalegylet. 4. Tavasz elnől, Lányi Ernőtől, előadja a debreczeni dalegylet. 5. Ünnepi költemény, írta és szavalja Szabolcska Mihály. 6. Hymnus, előadják a debreczeni dalegylet a főiskolai énekkar, a kereskedő ifjak önképző társulatának dalköre és a munkás dalegylet. 7. Kossuth-induló, előadja Rác Károly népzenekar. Jegyzet. Mindazok kik az ünnepély ezen folytatásában részt vesznek s a vígadó teraszára lépnek, 40 kros belépti díjat köteiesek váltani ugyancsak a Kossuth alap növelésére. Az ünnepélyt közös vacsora, ezt táncmulatság követi, melynek kezdete pont 10 órakor leand.

— **Még egy új vasut.** A tavasszal tettünk arról említést, hogy a debreczeni-nagykárolyi vonaltól elágazólag Gilvác-Töke-Terebes és Erdőd felé új vasutat kapunk, melynek gróf Károlyi István az engedelményese s mely a debreczeni üzletvezetőség hatásköre alá fog tartozni. Az új vasut a Nagykaroly melletti első állomástól Kis-Majtyentől indul el, földmunkálata egészen kész s most a sínek lerakásához kezdenek hozzá. Az új vasut még ez év folyamán megnyílik.

— **Egy képviselő beszámolója.** Kovács József, a h. nánási kerület országgyűlési képviselője — mint levelezőnk jelenti — megjelent választói körében s elmondta beszámolóját. Beszámolójában élesen elítélte azt a magatartást, melyet Szapáry miniszterelnök az állami közigazgatás törvényjavaslat tárgyalása alatt tanúsított. Az országgyűlés működéséről szólva, kiterjeszkedett a múlt évben történt összes nevezetesebb eseményekre és beszélt az országgyűlési képviselők díjazásának kérdéséről is. Kovács nem járul szavazatával az e kérdésben beadott határozati javaslatok egyikéhez sem, mert — ugymond — arra meggyőződésre jutott, hogy a kormány napidíj helyett valami atalány rendszert kíván behozni, hogy így mintegy új hivatalnos sereget teremtsen. 1848 óta emeltek az ország tisztikarának fizetését, csak a népképviselők nem kaptak fizetést emelést és ennek az a következménye, hogy a képviselők más foalalkozás után nézni és nem fektetik a fősúlyt a parlamenti működésre. Beszámolójában kijelentette végül, hogy az erkölcsök hanyatlását látja abban, hogy a nemzet képviselői még annyi díjazásban sem részesülnek a mennyiből tisztességesen megélhetnek.

— **Lopott mellű.** Duikán János iparosról azt írta pár nap előtt, hogy a Péter Pál vendéglőjében elveszett a 17 forint értékű mellűje. Duikán János annak a közlésére kért föl, hogy az elveszett mellű nem az övé, hanem a feleségé volt, mivel egy pohár sörré tértek be nevezett vendéglőbe és ki azt melléről ejtette le.

Pongrácz Lajos csaposlegény, ki a mellűt megtalálta, közben megszökött Debreczenből és most körözi a rendőrség.

— **„A debreczeni első orpheum.”** A Szatmáron megjelenő „Szamos”-ban olvassuk, hogy Mezei János, mint „a debreczeni első orpheum” igazgatója működik Szatmáron. Azt hisszük, hogy ez a cím durva visszaélés, mert hála istennek, tudunkkal Debreczenben csak amolyan országúti énekes trupp szokott megfordulni. A rendőrhatalóság saját hatáskörében szigoruan intézkedhetnék, hogy az a vándortrupp ne dicsekedjék azzal, hogy ő „a debreczeni első orpheum” társulata. — Ha jogi tekintetből eltoltották Leszkay Andrásnak azt, hogy a „debreczeni színház igazgatósága” címét viselhesse, kell, hogy a legerélyesebben lépjen föl a hatóság; mert nem tartjuk lehetetlennek, hogy a trupp ennek a visszaélésnek a kapcsán és e bitortolt cím alapján egyéb visszaéléseket is ne kövessen el.

— **Ujabb gyászmagyarok Temesvárott.** A temesvári polgármester ez — és azon három város atya, kik együttes működésükkel ismét úrmöt vegyítettek a turini aggastyán mathuzsálemi korának megünneplése felett érzett országos örömkelyébe. — Elébe áll ez a három temesvári vitéz városi képviselő polgármesterüknek s kéri tőle hárman, szóbelleg rendkívüli közgyűlés egybehívását. A polgármester megtagadja; ő nem politizál, sem a várost politizálni nem engedi. A hazai lapokat pedig bejárja a szenzációs újdonság. Ajánljuk a temesvári triászokat, hogy ugyanily erővel kérjék fel b. Bánffy Dezsőt az országgyűlés összehívására, sőt ostromolják meg az eget is, szavuk ugy sem hallik mennyországba.

— **A piacvizsgálatok,** melyek rendszerint a rendőrség és az illetékes kerületi orvos által tartatnak meg, sohasem maradnak siker nélkül. Csakhogy ez a vizsgálat legnagyobb részben s különösen ebben az időszakban inkább a gyümölcs, mint az olyan élelmi szerekre, mint a tej, vaj, turó stb. terjed ki. Egy idő óta, mint erről bennünket lapunk egy barátja értesít, a pécsi sorra a viganó tejfel és vaj kerül fel, mely nem természetes, de pancsolt keverékkel van megtöbbszörösítve. Hatóságunk erélyes szokott lenni a piacvizsgálatokban s így pillanatig sincs okunk kételkedni abban, hogy ezen felszólalásunknak, melyet a közönség érdekében tettünk, szintén meg lesz a maga fogantatja.

— **Felvétel a bábaképezdebe.** A nagyváradi m. kir. bábaképezden az 1892/3 téli tanfolyamra a beiratások f. é. október hó 1—10-ig tartanak. Fölvétel végett szükséges okmányok: Honossági s keresztlevél, valamint erkölcsi s orvosi bizonyítvány.

— **Vállalkozók figyelmébe.** A cs. és kir. nagyváradi katonai élelmezési raktár mindenféle katonai kincstári javaknak (épitési anyagok kivételével) Debreczenben és N. Váradon való helyi fuvarozásának az 1893 Január 1-től 1893 Deczember végeig terjedő időszakra való biztosítása czéljából írásbeli ajánlati tárgyalást hirdet. Az ajánlatoknak lepecsételt levélben a fentnevezett élelmezési raktárnál 1892. október 8-án d. e. 10 óráig meg kell érkezniök, mire a vállalkozni szándékozók azon megjegyzéssel hivatnak fel, hogy a legközelebbi feltételek a debreczeni kereskedelmi és iparkamara helyiségében a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

— **Amerikai szőlővesszők Debreczenben.** Néhányan a debreczeni kertgazdák közül, kiknek a peronospora jelentékeny kárt okozott, kísérletet tettek az amerikai szőlővesszővel. Kiseb területet már ezelőtt két évvel ültettek be vele s már az első gyümölcs az idén jelentkezett. — Ököl nagyságu gömbölyű fürtre, apró szemekbe nőtt a szőlő. Héja csipős, belseje husos és alig van leve. Így az amerikai szőlő aligha ad olyan s annyi bort, mely a régi kerti borokkal vetekedhetne. A kísérletezést különben tovább folytatják azzal, hogy az amerikai szőlővesszőkbe debreczeni szőlővesszőket oltanak bele.

— **Elégetett kolera-gyanus szállítmány.** Margitlára egy vasuti kocsi-szállítmányi ponyva, kötél, lánccs és takaró érkezett Würtemberg királyság Sulcz állomásáról Löwenstein Miksa czimé. Balogh János h. főszolgabíró erről jelentést tett az alispánnak, ki tegnap táviratilag utasítást adott, hogy a küldeményt hatósági ellenőrzés mellett égessék el.

— **A házi**
ban állomásozó
nyes vidékén
végzése után,
kor érkező
A városnak a
elébe mentek a
kir. tan. polgá
titkár, Körny
Gyula jegyző. A
lovagolt Krau
gármester mel
ben az ezred
Krausz ezre
szónve, azon ö
ezred „meg
nem”, jöhetet
csengő zenesz
a nép örömr

— **Garáz**
meg tegnap d
utczán. A res
hivatalnokot is
A garázda em

— **Zene**
helyiségben m
estélyt, melyre

— **A bel**
társaság Bud
a még hátrale
formán, hogy
30 forint szep
százalék, azaz
áig és a tov
november 30
saját pénztára
rintnyi alaptö
végével teljes
a mint értesü
szeptember 14
ker. Koronah
ezzel megkezd
körébe a beté
lási üzleten
számla üzlete
elnökök: Fr
igazgatósági
rolly, Deutsch
Forgó István,
gyeri Krausz
hegyi Pauer
Wagner Géza
a Pesti magy
zetője. Ezen
az új takaré
vezetése irán
hogy az csal
főváros pénz

— **A**
zet időjelzé
(Távira
a =
meleg.

— **A**
napi ülésén
volt igazgató
gatóval. Az
előadó bíró
Vadászy Be
A bíróság B
ségében vétl
300 forin
tárgyalásra
birságot p
volt jelen.

